

TÄHEKE

Nr 5

1999

9.mai – emade-
päev

TIVOLI – lusti ja
mängude maa

Hõbedane auto
muretseb

Võistlus LEGO
auhindadele

Jänesepoja
koolitee

Teeme ise trikke

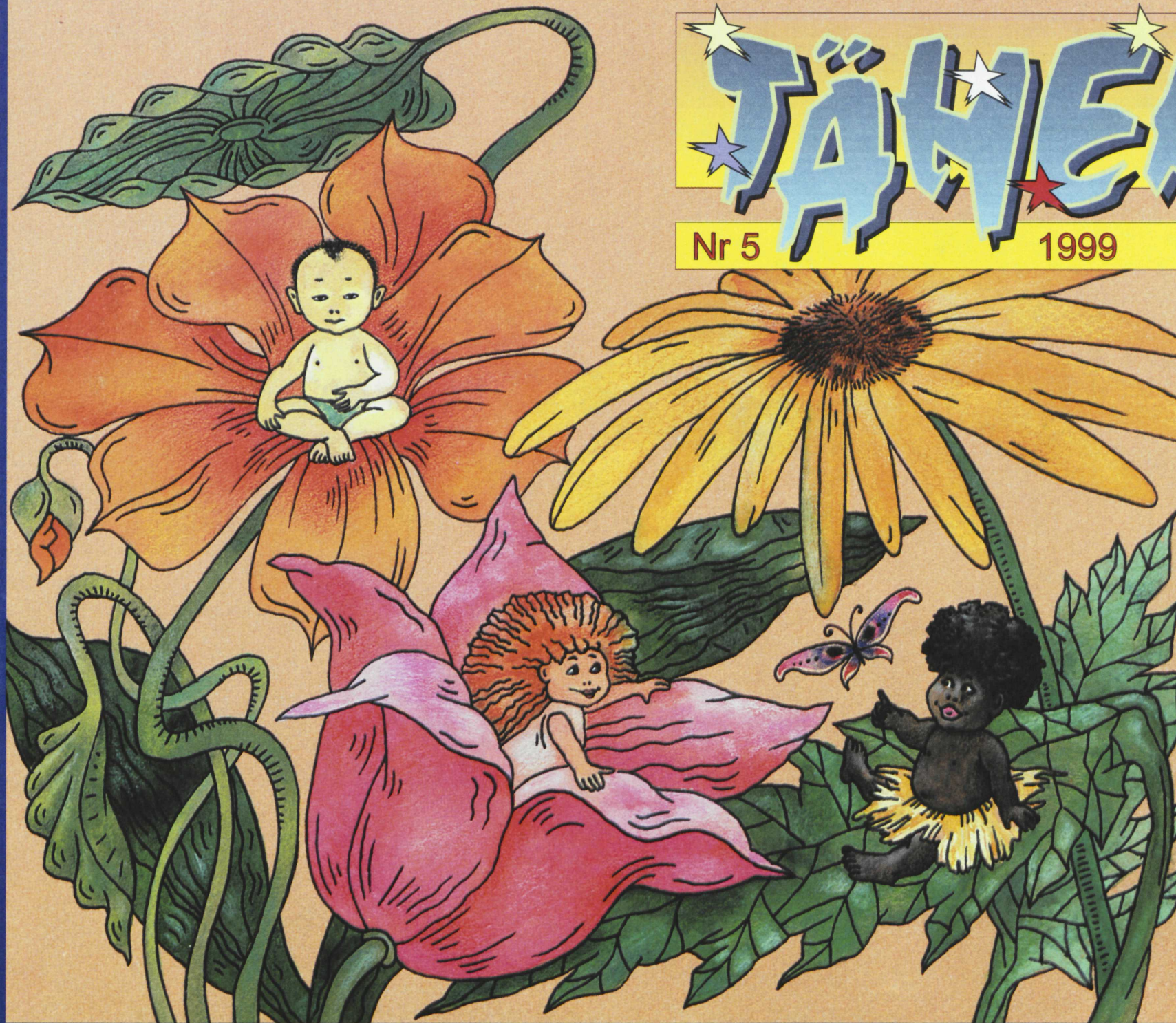
Väiksed vahvad
oravad

Kert- tore poiss
küll

ISSN 0134-2266

91770134226003

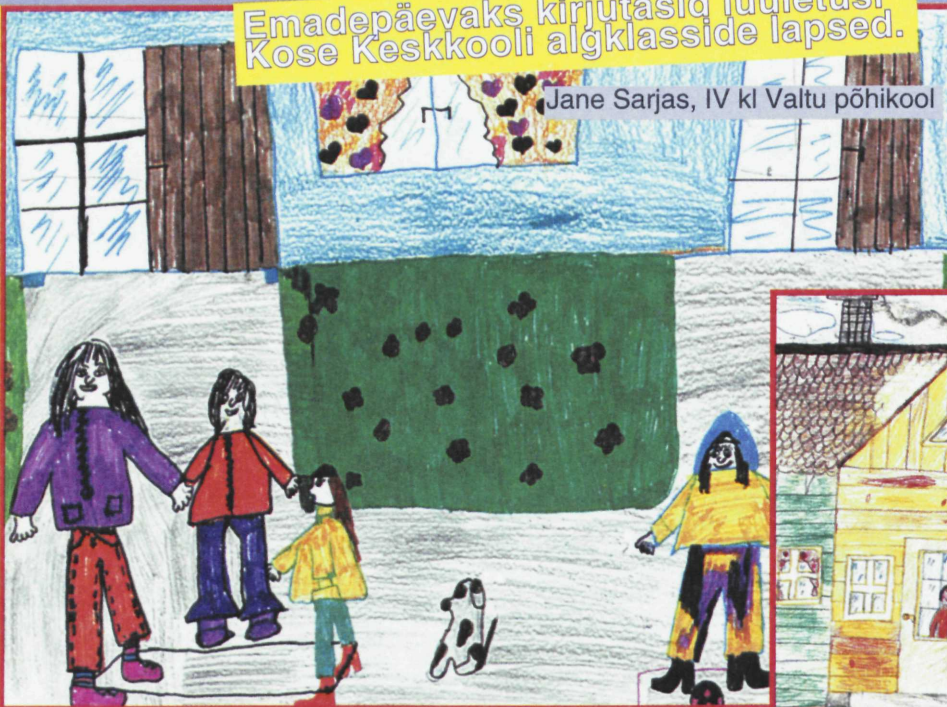
9. MAIL on emadepäev

EMA

Emä kõige kallim mul,
kes siin ilma peal.
Emä kõige armsam mul,
keda eales tean.
Emä oskab süüa teha
kasvõi mannaputru.
Emä oskab lugeda
kasvõi seiklusjuttu.

Emä isal abiks on,
aitab sokke pesta.
Emä meile abiks on,
aitab Kikit toita.
Emä kõigile on abiks,
kes vaid teda vajab,
hüüdku: emä, emä!
nii et maja kajab.

Kadri Luide, IIIa

Emadepäevaks kirjutasid luuletusi
Kose Keskkooli algklasside lapsed.

Jane Sarjas, IV kl Valtu põhikool

VANAEMALE MEELDIKS

Minu vanaema on üks kentsakas eit.
Tema armsamaks rüüks on punane kleit.
Tal on kassid ja koer ja lilleaed
ja talle ei meeldi madalad laed.

Talle meeldivad laulud ja naljad ja jutt,
tema rinnal on nutetud mõnigi nutt.
Mis sellest, et mu luuletus vilets on veel,
mu vanaemale meeldiks just see.

Doris Pakker, IV b

EMA JA KEVAD

Juba saabus kevad,
õues askeldavad emad.
Aias istutavad lilli,
peenardele külvavad tilli.

Ruttu võtan seemned välja,
aega pole teha nalja.
Mina aitan emä,
see teeb rõõmsaks tema.

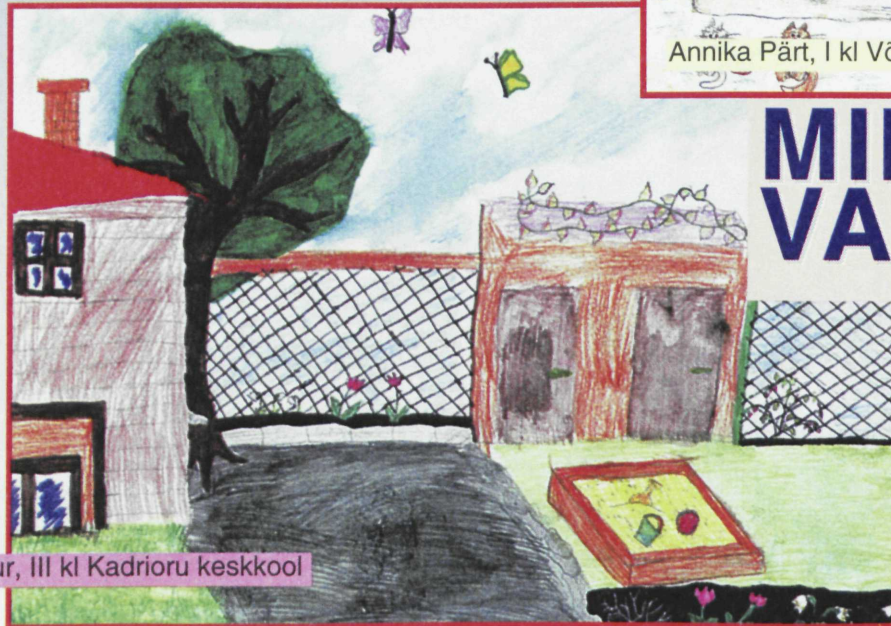
Marii Kuusk, II b

KALLILE EMALE

Kallis mulle on mu emä,
ei pahanda iial minuga tema.
Õhtul paneb mind ta tuttu,
enne loeb veel muinasjuttu.

Talvel suusatame koos,
mulle sokke-kindaid koob.
Ükskord suureks kasvan ma,
siis aitan mina teda ka.

Triinu Kaaret, Ia

Liis Pesur, III kl Kadrioru keskkool

MINU VANAEMA

Vanaema kaunis juus
tõmbub juba halliks.
Elu läheb kalliks –
proteesid juba suus.

Lapsepõlv on möödas,
elus tööd on tehtud.
Mängud mängitud
ja jutud aetud.

Renee Arro, III a

Rocca al Mare

LÕBUSTUSPARK

Avatud 1.;2.; ja 8.;9. mail,
alates 15. maist kuni 5.
septembrini iga päev
tööpäeviti 12.00 - 20.00
puhkepäeviti 11.00 - 20.00
Pargis ootavad teid juba
tuttavad atraktsioonid
Uued ja huvitavad osavus-
mängud
Tsirkusetelgis on iga päev
mõnus meelelahutus-
programm

Päevapiletiga saab kordu-
valt külastada kõiki piletiga
atraktsioone, mängida
minigolfi ning lisaks veel
minna tasuta
Tallinna Loomaaeda
Vabaõhumuuseumi

**NB! Kooligruppidele
erisoodustused !**

Päevapilet ainult 110
krooni.
Pakkumine kehtib 15.
maist kuni 15. juunini.
Vajalik on
eelregistreerimine.
Info tel. 6 560 110 ja 6 659
200. Paldiski mnt. 100
Tallinn

Ja nüüd ÜLLATUS !

Aprillikuu võistluse 5
parimat suveplaanide
väljamõtletjat saavad kogu
perele päevapileti. Teid
ootab huvitav päev lõbus-
tuspargis, loomaaias ja
vabaõhumuuseumis.

Muttide jalutuskäik

ENO RAUD

MUTID VÕTSID ÜKSKORD JALAD ALLA
JA LÄKSID JALUTAMA MULLA ALLA.
VAAT –

KÕIGE EES KÄIS MUTITAAT
JA TEMA JÄREL TUBLI MUTIMUTT
JA KÕIGE LÕPUKS VÄIKE MUTIKLUTT,
KES KOMISTAS JA MAHA KUKKUS
JA KÕIGEST KÕRIST HÜÜDMA KUKKUS:
"NO NÜÜD ON ASI MUTT!
NO NÜÜD ON ASI MUTT!"

HELJO MÄND

Tipa- tapa tasakesi

MÜTA-MÄTA ÕPIB KARU
MÜTA-MÄTA SAMMU.
KARUPOEG SÕI KAERAPUTRU,
TAL ON PALJU RAMMU.

HIPSAT-HOPSAT HÜPPAB JÄNES.
SÄÄREKESI PEENI
HIPSAT-HOPSAT HÜPETEGA
KOPSAKATEKS TREENIB.

KRIBI-KRABI RONIB ORAV,
VEHIB SABALIPPU.
KRIBI-KRABI-RONIMINE
VIIB TA LADVATIPPU.

PITA-PÄTA KÕRKJAPUHMAST
STARDIB PARDIPERE,
PITA-PÄTA-PATERDUSES
VARSTI AVAMEREL.

TIPA-TAPA PROOVIB PIRET
TIPA-TAPA-JALGU.
TIPA-TAPA TASAKESI
ALGAB IGA ALGUS.

ENO RAUD

Mutiklutt

MUTITAAT JA MUTIMUTT
JALUTASID AIAS.
NEIL KANNUL KÕNDIS MUTIKLUTT,
KES OLİ VÄGA MAIAS.

NII MAIAS OLİ MUTIKLUTT,
ET SÕI VAID MUSTA MULDA
JA MUSTA MULLA JÄRELE
OLİ LAUSA HULL TA.

ENO RAUD

Sisaliku unenägu

KUI SAABUNUD ON UNETUND,
SIIS NÄEVAD SISALIKUD UND,
ET NEIL EI OLE SABA TAGA
JA KURVASTUSEST NAD EI MAGA.

Illustreerinud MARE HUNT

ELLEN NIIT
Hanna hobu

HANNAL ON HOBU,
HANNAL ON RATSU,
HANNAL ON TORE TRAAVEL.
PÜÜDA NEID SÕIDU PEALT ÄRA KATSU,
TEED ENESE NARRIKS KA VEEL.

KAHEKESI NAD LENDAVALD
ÜLE KRAAVI
JA ÜLE TÖKKETARA.
KAHEKESI ON SELGEKS ÕPPINUD TRAAVI.
LENDU TÕUSTA
ON AINULT VEEL VARA.

KAS ÜKS HOBU ON KIMMEL
VÕI KÕRB
VÕI RAUDJAS,
ON ÕIETI ÜKSTAKÕIK.
PEAASI, ET PÄIKSE KÄES LÄIGIKS TA LAUDJAS,
ET TA OLEKS KUI HANNA VÕIK.

KIMMEL HOBU ON VALGE
JA KÕRB HOBU ON PRUUN
JA RAUDJAS ON RAUAKARVA.
LIIVAKOLLANE VÕIK
ON SEE HANNA RUUN.
NII ILUSAID LEIDUB HARVA.

ON ÜKSKÕIK,
KAS SU HOBUNE ON RUUN VÕI MÄRA,
VÕIB TA OLLA JU TORMAKAS TÄKKKI.
PEAASI, ET EEMALT TA TUNNEB SIND ÄRA
JA SU PEOST
OTSIB NIKKINÄKKI.

HELJO MÄND
Äiu- äiu

ÄIU-ÄIU, KARU-MÕMMI,
ÄIU-ÄIU, LÕVI-LÕMMI.
VOODI NIGISEB NOHINAST,
NAGISEB UNEKOHINAST.
TUBA TÄIS JUBA VALGET UND,
LAULUHELBEID, LAULULUND.
LAULUVALGUST, LAULURAHU.
LAPSE LAULU SISSE MAHUB
MITU TUNDI, MITU KÕNDI.
KÄIJA KÕNDI, ÕHTU KÜNDI.
ÜKS TULEB SUIA HÜPATES,
KAKS TULEB LAUSA KARATES.
ÜKS ON TUND JA KAKS ON TUND,
KOLMAS LAULJA LAUGUDELE
PUISTAB PEOTÄIE HELEDAT UND.

MILVI PANGA
Rohija laul

VIRNHEIN VIRNA
TARNHEIN VARNA,
OSJAD KÕIK LÕÖN OTSETI.
NÕGES NÕELAB,
HAKKAB VASTU,
MALTS ON LIIGA
KÕRGEKS LASTUD.
SEALT KUS VOHAB HERNESSEIN,
VÄLJA, VÄLJA VESIHEIN!
TÕÖD ON OHTRALT,
AEG ON NAPP.
JÄRGE OOTAB KASSITAPP.

IRA LEMBER
Värvuklutid

VAATA, VAATA VÄRVUKLUTTE,
LÕÖVAD ISEKESKIS VUTTI!
HOIAVAD END NÕNDA VORMIS,
ET PEAKS VASTU ELUTORMIS.

VUTIPALLIKS ÄMMATOSS
TOLMAB VEIDI, SOSS JA SOSS!
EI SEE VÄHENDA NEIL LUSTI,
ET ON SULED TOLMUTUSTIS.
VAHEAJAL ÜKS JA TEINE
SULPSATAVAD LOMP-BASSEINI.

Hõbedase limusiini mure

AINO PERVIK

Kollane autopõrnikas oli oma perenaisega linnast välja sõitnud. Neil oli kaasas suur hulk fotoaparaate ja üks mees. Mees oli fotograaf ja aparaadid olid mehe omad.

Üsna pea keerasid nad suurelt teelt ära ilusa kollase maja juurde. Majast tuli välja suur paks mees, keda fotograaf hakkas pildistama. Siis läksid perenaine, fotograaf ja paks mees sisse. Kollane autopõrnikas jäi õue ootama. Tal tuli lõpmata kaua oodata. Autoperenaisel oli vaja majaperemehe käest igasuguseid asju küsida, sest ta kirjutas temast lugu. Lugu pidi ilmuma järgmisel nädalal värviliste piltidega ajakirjas.

Autopõrnikal ei olnud sugugi igav oodata, sest tal oli seltsiks hõbedane limusiin. Ja see limusiin ei olnud üldse uhke ja upsakas, nagu limusiinid enamasti on. Hõbedane limusiin oli väga külalislahke ja sõbralik.

"Kas su perenaine paneb ikka minu pildi ka oma ajakirja?" küsis limusiin. Ja väike autopõrnikas vastas:

"Muidugi paneb ta su pildi ajakirja. Sellepärast sind ju koos peremehega pildistati."

"Kas ma jäin ikka ilusasti?" küsis hõbedane limusiin. "Ma küsin sellepärast, et olen viimasel ajal liiga paksuks läinud."

Kollane autopõrnikas vaatas uuriva pilguga hõbedast limusiini. Limusiinil olid põsed tõepoolest põnnakamad, kui tema marki autodel tavaliselt on.

"Sul on vist hea söögiisu," ütles autopõrnikas.

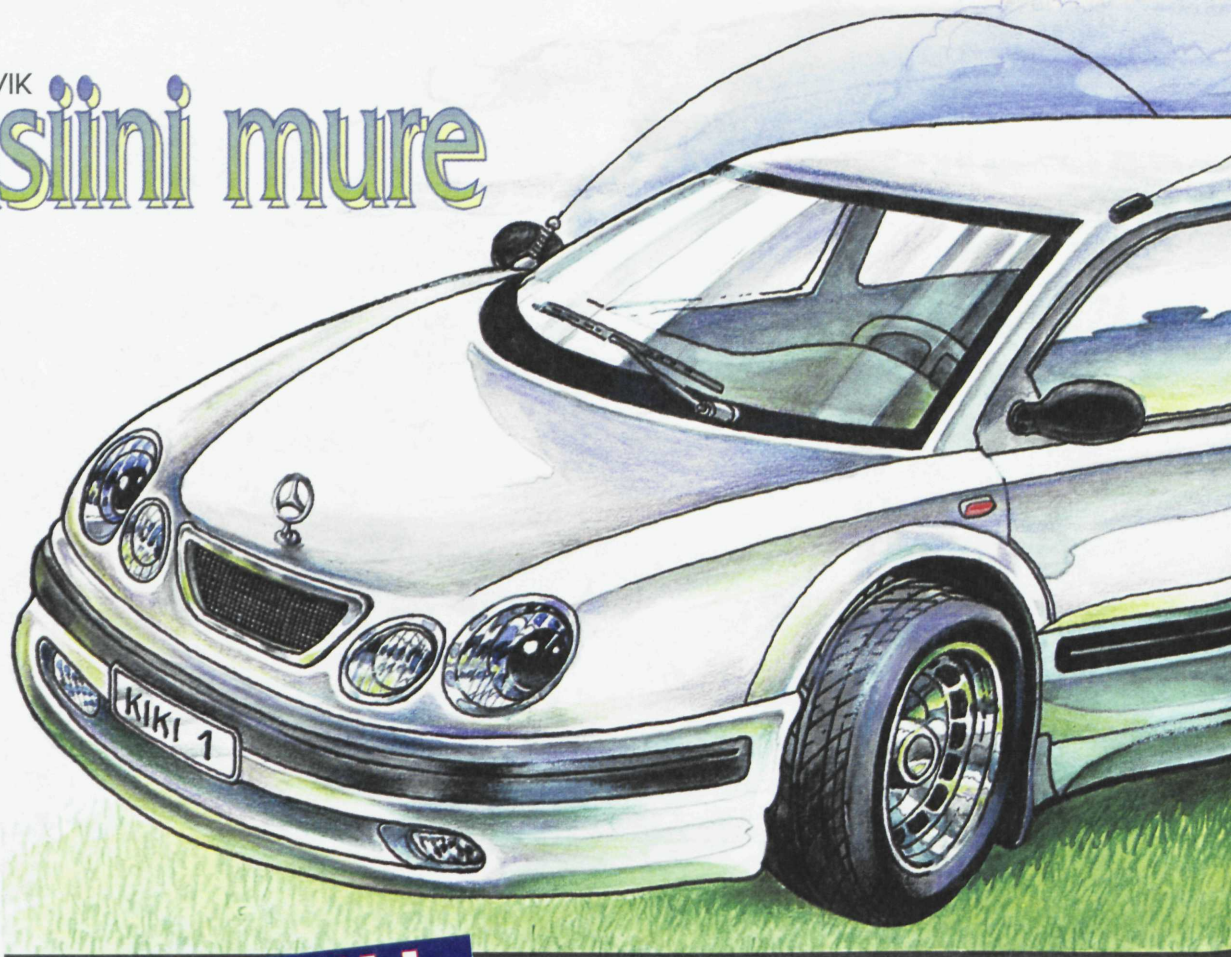
"Ma liigun vähe," ütles limusiin. "Meil on peremehega vaja kogu aeg nõupidamistel istuda ja lepinguid alla kirjutada."

Limusiin silmitses pisikest autopõrnikat.

"Sina teed vist iga päev tervisejooksu?" küsis ta.

"Seda just mitte," vastas autopõrnikas. "Ma kihutan niisama terve päev ringi. Meil on niisugune töö."

"On tõepoolest väga oluline, kelle auto sa oled," ohkas hõbedane limusiin. "Nähtavasti on ikka tõi, et auto läheb oma peremehe nägu. Mis sul viga, sul on nii ilus perenaine. Aga mina pean olema oma paksu peremehe nägu. Ja me läheme kogu aeg muudkui paksemaks ja paksemaks."

NALJU
onu Andrese
taskuraamatust

Taimi on kogu päeva klaverit harjutanud.

"Enam ei jõua mängida," kurdab tüdruk väikevennale.

Riho läheb klaveri juurde ja vajutab pedaalile.

"No nii, nüüd pole vaja enam mängida – pidur on peal."

Marili ootab sõpru sünnipäevale. Ta pühib riiulilt tolmu ja paneb osa raamatuid kappi.

"Ega siis külalised su raamatuid ära vii?" imestab ema.

"Aga nad tunnevad need kohe ära."

Väike Triin tuleb alati õuest mudasena. Ema viib ta siis duši alla.

Kord tuleb tädi külla ja imestab:

"Küll sina oled pikaks kasvanud!"

"Mis siin imestada, ema kastab mind iga päev."

"Mitu küülikupoega seal puuris on?"

"Oota, ma lähen loen kohe üle."

Hetke pärast tuleb Jüri tagasi ja teatab:

"Viisteist. Kuueteistkümmnes jookseb kogu aeg ringi, teda on võimatu lugeda."

Illustreerinud PRIIT REA

HENNO KÄO

LINNUTEE

Naljakas küll, aga kohver pakkis end ise. See toppis endasse kuhjade kaupa mingeid karbikesi ja pusaraid, kõik kirevaisse pabereisse keeratud nagu jõulukingid. Imekombel mahtus kohvrisse ka peaaegu riulitais raamatuid. Kuidagiviisi leidsid koha ka ilus punase peaga taskunuga, täpselt nagu MacCyveril, ja suupill. Siis klõpsatasid lukud kinni.

Nüüd haaras kohvrisang tugevasti poisi käest ja tiris teda kaasa. Põrandast lahti, õhku, vuhinal aknast välja. Otse üles ja ikka kõrgemale. Majad seal all kahanesid õige tillukesteks, maa oli laiguline nagu lapitekk. See kirju tekk tõmbus üha vähenevaks keraks. Lõpuks polnud maakera enam nähagi. Aga see-eest oli nüüd jalge all lai ja särav tee.

"See on Linnutee," ütles kohver. "Varsti oleme päral."

Teed mööda astus mõlemas suunas pisemaid ja suuremaid linde. Tee oli oma nime väärt. Jah, linnud lihtsalt käisid. Mõnel lestjalal kukkus see üsna kohmakalt välja. Võib-olla olid nad unustanud, et oskavad ka lennata. Või ehk ei sobinudki lennata, kui tee olemas. Tee ju ongi käimiseks.

Peale lindude ja kohvriga poisi käis mööda Linnuteed teisigi. Nende hulgas leidsid päris veidraid olendeid. Mõnel oli silmis nukrus, mõnel sulaselge rõõm. Aga nad teretasid viisakalt.

Teede läheduses on ju ikka maju. Neid näis olevat ka Linnutee veeres.

"Olemegi kohal!" teatas kohver kergendatult ohtes ja tiris poisi ühe maja õue. Õu oli kuidagi tuttav. Maja samuti.

Alles toas taipas poiss, et oli koju jõudnud. Siin olid ema ja isa, õde ja vanaema! Ja ime küll, aga laua taga istus ka vanaisa, kes oli ju ometi surnud! Ta nägi hea välja nagu poleks midagi juhtunud. Tuba

oli kummaliselt suur ja rahvast palju, otsekui oleks käimas suguvõsa kokkutulek. Ja äkki sai poiss aru, et oligi. Siin seisis ja istusid, naersid ja rääkisid tema esivanemad. Ta polnud enamikku neist kunagi näinud. Kuid ometi tundis ta nad ära. Ja kõigil oli sellest väga hea meel.

Poiss arvas, et just nüüd oleks õige aeg kingitused laiali jagada. Aga kohver oli kadunud. Vaat kus lugu! Nojah, tühja sest kohvrast. Pole ju sugugi kindel, kas kõik ikka juhtus päriselt. Küllap see oli hoopis unenägu.

5801 Hea haldja kodu
Mõni aastab prints
Linnu- ja loomade
Alles sõidast alustast

5807 Kuninglik tall
Ise tootavad kingid, loomad
ja linnud. Alles sõidast alustast.

LEGO esindaja Eestis
AS REKATO

LEGO

Lapsed! Kindlasti on ka teil olnud imepäraseid unenägusid. Kirjutage "Tähekesele", mida põnevad olete unes näinud.

Huvitavamad unenäolood avaldame! Parematele preemiaks lego-mängud **AS-It REKATO**, mis viivad muinasjutulisse maailma.

Tõid ootame 1. juunini!

Jänesepoeg Juss seadis end kooliteele. Ema oli saatmas, käpp manitsevalt püsti.

"Pea siis meeles, et lähed kenasti mööda kraaviperve..."

"Juh, mummi," noogutas jänesepoeg Juss.

"Ega roni suure kivi harjale..."

"Ei, mummi."

"Ei hakka kuskil aega raiskama..."

"Ei hakka."

"Uus kasukas seljas, kukerpalle ei võigi visata..."

"Juh, mummi," nõustus jänesepoeg Juss.

"Kui lomp ette juhtub, mine kõrvalt mööda..."

"Juh..."

"Seda tead vist isegi, et koolipükstega end künkalt alla ei veeretata..."

"Juh, juh, juh..."

Viimase õpetuse püüdis jänesepoeg Juss juba jooksu pealt kinni.

"Ja vaata siis, et sa õpetaja Öökullile kummarduse teed ja viisakalt tere ütled."

Koolikott rihmaga üle turja, kalpas jänesepoeg Juss piki kraaviperve. Suure kivi juurde jõudnud, kribas ta end sellele.

"Uhuu! Ohoo!! Ilus hommik!" kilkas jänesepoeg Juss ning tahtis kõigelt neljalt jalalt öhku hüpata. Paraku ei läinud see korda. Samblatutt tagumise koiva all andis järele.

"Tohoh!" pahandas jänesepoeg Juss end kivi kõrvalt mutimulahunnikust leides ja rapsis esikäppadega kõhu puhtaks.

"Tarvis uuesti proovida." Seekord oli ta ettevaatlikum. Kõrgelt kiviilt ulatus kaugele

Jänesepoeg Jussi koolitee

JAAN RANNAP

Illustreerinud TIINA REINSALU

vaatama. Öhku hüpates koguni üle kaselatvade. Kätte paistsid kõik metsakooli poole viivad rajad. Kooliteelisi ei olnud neil näha.

"Nüüd sada peale ja sääred sirgu," ütles jänesepoeg Juss endale. Suurema hoo sissesaamiseks viskas ta kolm kukerpalli. Lomp oli ees. Ei hakanud jänesepoeg Juss kõrvalraja otsimiseks aega raiskama. Vesi lendas kahte lehte, kui ta lombist läbi pladistas.

"Jõuab ära kuivada," heitis jänesepoeg Juss edasi kihutades pilgu märjale kasukale.

Koolikännustik juba paistis. Jänesepoeg Juss oli jõudnud seda põhjatuulte eest kaitsvale vooreharjale.

"Karu-Kusti on end siit alla veeretanud," uuris jänesepoeg Juss kuluheina jäänud rada. "Ei tea, kas siit viib

hoog kohe kohale?"

Seda oli tarvis järele proovida. Jänesepoeg Juss pani esikäpad kõhul kokku, tõmbas tagakoivad vastu keret ja veeres pallina allapoole. Ta ei saanud enne pidama, kui õpetaja Öökulli kõrge kantslikännu ees.

"Kas sa näed, jänesepoeg Juss ka kooli jõudnud," naksutas õpetaja Öökull nokka ning vaatas pead vangutades õpilase sakris kasukat, mudaseid pükse ja kraevahelt paistvaid kulukõrsi.

"Kas emme sind kooliteele saates midagi ei öelnud?" Jänesepoeg Juss ajas silmas suureks ja kaapas kähaga kuklatagust. Meelde tuli!

"Tere hommikust!" hõiskas jänesepoeg Juss.

KERT-

TORE POISS
KÜLL, AGA
NATUKENE
MASUURIKAS

MARIN VINKEL

Kert on juba suur poiss. Kaheaastane. Kaheaastaseks sai ta täitsa ise, keegi ei pidanud aitama.

Vanaisa ütleb, et nüüd ei ole enam mingit luttu. Muidu on teiste inimeste ees häbi lapsega käia. Kert teab, et vanaisa luttu ei luba, ja peidab luti ruttu padja alla, kui kuuleb, et vanaisa koju tuleb.

Aga vanaema lubab küll luttu. Sellega on pealegi nii mõnus magama jääda. Kui juba niikuinii peab.

Paistab, et ongi vist jälle magamisaeg käes. Vanaema on juba mitu korda rääkinud, et lähme nüüd natuke pikali. Lõpuks väsitab see jutt poisi nii ära, et ta tõesti oma autodega voodisse kolib.

Vanaema võtab lapsel sussid jalast ja paneb talle teki peale. Siis kallab ta lutipudelisse banaanipiima ja viib selle kõõki sooja. Kert lesib voodis ja ootab ning automootor põriseb vahetpidamata. Vanaema tuleb magamistuppa tagasi ja pritsib pudelist natuke piima käeseljale, et proovida, kas piim on parajalt soe.

Mitu väikest autot sõidab voodil ja kastiautogi sealsamas. Kast on parajasti just auto pealt maha tulnud, kui vanaema piimapudeliga kohale jõuab. Aga Kert ei saa ju piima juua, kui kastiauto katki on. Ja vanaema peab aitama.

Vanaema paneb kasti auto külge tagasi ja annab poisile pudeli. Aga nüüd on piim jälle liiga jahe. Ja vanaema peab pudeli uuesti sooja viima.

Vahepeal sõidab kastiauto mööda voodi ringi ja kast tuleb uuesti pealt ära. Kõik võtmed ja kopikad, mis kastis koormaks on, kukuvad voodi peale laiali.

Vanaema tuleb köögist piimapudeliga ja peab hakkama jälle kastiautot parandama. Siis tuleb veel laialipudenenud kopikad kokku korjata. Ja võtmed on ka kadunud! Vanaema peab aitama neid teki vahelt üles otsida.

Kert kilkab heameelest, kui vanaema hoolega voodilt kopikaid kokku korjab. Ja näe! – võtmed on päris lapse jalgade juurde peitu pugenud.

Vanaisaga ei saa sugugi seda mängu mängida. Vanaisa ütleb, et nüüd marss! voodisse ja pea padja peale. Ja autot ei tohi üldsegi voodisse kaasa võtta. Sest vanaisa ütleb, et nendega tuleb põrandal mängida.

Aga vanaisa heidab poisi kõrvale voodile ja loeb talle juttu. Ilusast punase kaanega raamatust, mille peale on joonistatud karupoeg. Jutt räägib mõmmist ja öökullist ja vihmast, mis akna taga krabistab...

Ning Kert juba magabki.

KIRJASÕBRAD

Aastaid on TÄHEKE avaldanud laste aadresse, kes tahavad leida kirjasõpra. Mõni aeg tagasi tundis toimetuse huvi, kuidas kirja ootajate lootused on täitunud.

Allpool kaks vastust järelepärimisele.

Tere, TÄHEKE !

Jah minul õnnestus pärast aadressi avaldamist leida endale juurde veel kolm kirjasõpra. Kirju tuli mulle 10 ringis. Me kirjutame kõigest, mis kodus põnevat juhtub. Kuna kõik mu kirjasõbrad elavad eri paigus räägime ka sellest, mis neil on ja kas meil on ka. Et oleks lihtsam kirjutada, esitame üksteisele küsimusi. Üks mu kirjasõber aga andis teemad, millel võiks talle kirjutada. Näiteks "Kas oled UFOT näinud?"

Mina nägin möödunud suvel UFOT kaks korda. Ühel korral nägime terve kambaga maja taga puuriidal istudes. UFO nagu vilkatas taevas ja siis lendas paremale. Samal ajal nägid seda ka mu tuttavad, nii et see polnud silmapete. Sellel olid kollased ja rohelised triibud külgedel.

Me saadame üksteisele igasuguseid kleepse ja muid pilte. Fotosid oleme nii saatnud, et pärast saadavad tagasi, kui ei ole võimalik päriseks anda.

Mina arvan, et TÄHEKESES aadressi avaldamine annab küll tulemust. Olen ise ka saatnud ühele "Tähekeses" kuulutajale kirja. Ta ei vastanud mulle, aga see tähendab ju, et ta sai palju teisi kirju.

Piret Kärblast

TERE, TOIMETUS !

Post hakkas mulle kohe alguses kirju tooma. Kohati veel praegugi tuleb mõni üksik kiri. Kui alguses kirjutasin 4-5-ga, siis nüüd on alles jäänud vaid üks. Kirju tuli palju ja ega ma kõigile jõudnudki vastata.

Tavaliselt me kirjutame mingist sündmusest, vastame küsimustele ja küsime ise. See, kelle käes on kord kirja kirjutada, ei tohiks üle 2 nädala aega viita. Muidu läheb igavaks. Väljalõikeid mõnest huvitavamast kirjast ma ei saanud teha, kuna kõik kirjad on omamoodi põnevad. Ma lihtsalt ei suutnud otsustada.

Teele Keilast

KIRJU OOTAVAD

Kristi Kenk 10a

62201 Võru mk
Vastseliina, Tahu t. 10-13
Huvid: ujumine, lugemine, rulluisutamine, kuulsuste piltide kogumine.

Kaia Palm 9a

63501 Põlva mk
Krootuse skj Mäe 5
Huvid: ujumine, ratsutamine, lugemine.

Mirjam Pikk mets 11a

88404 Pärnu mk
Oidremaa skj
Huvid: sport, muusika, tantsimine, laulmine, postrite kogumine, lugemine.

Marko Vaht 8a

94701 Saare mk
Muhu vald, Rannaküla
Huvid: sport, kleepsude ja plakatite kogumine.

Margus Järvela

4671 Lääne-Virumaa
Rägavere vald, Lavi küla
Huvid: sport, muusika.

Maarika Vares 12a

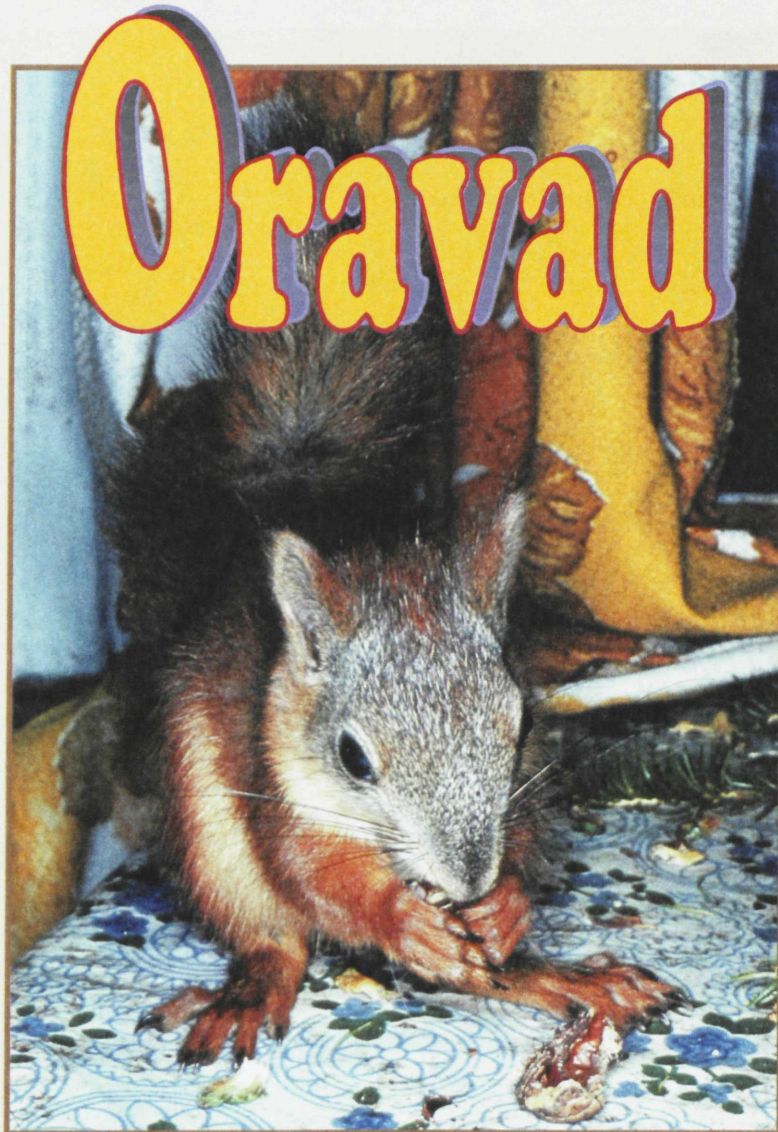
65302 Võru mk
Meremäe skj
Hobid: ratsutamine, BSB ja Spice girls andmete ja piltide kogumine.

Marin Mattis

65302 Võru mk
Meremäe skj
Huvid: sport, tantsimine. Kirjavahetust soovib poisi-ga.

Merlen Venkov

Võru linn, Jüri 30b-19
Huvid: uisutamine, sport, kleepsud, joonistamine.

Ühel järjekordsel filmimatkal jäime pikemaks ajaks pidama ühte Läänemaa talu. Talu asus üsna omaette, külast eemal metsaserval. Kitsed tulid varahommikuti lausa taluõue mahlast ristikut näksima, vana taluaed rõkkas linnulaulust ja kõrgetes kuuskedes hullasid oravad. Need olid siin hoopis iseäralikud! Osa olid nagu oravad ikka, toreda kahus sabaga vilkad pruunid olevused. Mõnel oli aga saba ootamatult must, mõni oli üleni must, üks must

katust roheline vaibana katva sambla seest koonuke kahe uudishimuliku särava silmaga. Uudistas veidi ümbrust ja kadus, kuid ilmus peagi taas. Tema kõrvale tekkis teine peake. Kahekesi olid nad juba märksa julgemad. Võisteldes õiguse eest rohkem näha, sirutusid nad

orav aga uhkeldas punakaspruuni sabaga. Justkui oleks mõni val-latu poiss oravatega värvitempu teinud! Olen küll Saaremaal Kuressaares päris musti oravaid näinud, aga niisugust kirjut selt-skonda senini mitte.

Kui ilm on ilus, on tore niisugustel matkadel varakult koos päikesega üles tõusta. Uudistada on palju. Ümberringi on liikumist ja hääliitsusi. Ainult kuula ja vaata!

Oma väikesed nõksud on sellegi juures. Et tööpoolest midagi näha ja kuulda, tuleb muutuda märkamatuks. Palju selleks tarvis polegi. Tuleb loobuda eredavärvilisest riietusest ja leida mõni varjuline paik, kus on hea ülevaade ümbrusele ja endal mugav mõnda aega liikumatult olla.

Nii tegin minagi. Sättisin end istuma vana õunapuu tüve najale ja alustasin vaatlust. Õige pea ilmus välja linavästrik. Hästi kaunis ja vilgas linnuke. Murul kiiresti kord siia, kord tänna liikudes, otsis ta rohu varjust putukaid. Ta tuli mulle järjest lähemale. Viimase mutuka püüdis ta kinni lausa minu saapa kõrvalt. Siis märkas in mingit liikumist otse minu vastas asuva vana talumaja rookatuses räästas. Jäin oodates piidlema. Mõne aja pärast ilmus

katusest järjest rohkem välja, kuni olidki lõpuks mõlemad katusel – kaks toredat noort oravat. Ilmselt oli see neil esimene säärane matk suurde maailma. Nad olid isegi kohkunud oma julgustükist. Tardunud hetkeks paigale, tormasid oravapojad kaitsva katuse varju paku. Natukese aja pärast ilmusid nad aga uuesti ja olid siis juba veidi kauem väljas. Iga korraga pikenes väljasolekuaeg ja üha kaugemale ulatusid avastusrännakud. Mõne aja pärast lisandus kahele oravapoisi-le veel kolmas, veidi väiksem oravapõnn. Ilmselt pesamunake. Peagi oli neil kogu suur rookatus läbi uuritud ja kõige julgem üritas isegi alla palkseinalle laskuda. Suure maailma uudistamine jäi aeg-ajalt hoopis katki, sest mängulust tuli peale. Siis tuiskasid oravapojad üksteist taga ajades mööda katust. Varsti tundsid nad end ka palkseinal julgelt. Siis avastasid nad aga lahtise õhuakna. Muidugi ei jätnud nad kasutamata võimalust sealt sisse uudistada. See oli muide selle toa aken, kus mina tookord magasin. Mõnda aega jätkuski mäng õhuaknast tuppa ronimise ja sealt välja tuiskamisega.

Siis aga väsisid oravapojad ära ja kadusid kaitsva katuse varju. Ka mina sirutasin kangeks jäänud liikmeid ja hakkasin oma toimetusi tegema. Ei osanud tookord arvatagi, et sellele juhuslikule kohtumisele tuleb õige pea üsna omapärane jätk.

Järgmise päeva varahommikul ärkas in ehmatusega, kui miski mulle ootamatult pähe kopsa-

tas. Jõudsin veel vaevu märgata oravapoisse, kes õhuaknast välja tormasid. Otsustasin magajat mängida ja jälgida, mida oravaseltskond edasi teeb. Siis meenus mulle, et kapis on kotike maapähklitega. Võtsin selle ja panin lahtisena padjale oma näo juurde. Mõne minuti pärast ilmus esimene oravapoiss õhuaknale. Uudistas veidi ja ronis osavalt kardinapuule akna kohal. Varsti järgnesid talle teised. Nii nad istusid seal kardinapuul kõrvuti. Kauaks neil selleks püsivust ei jätkunud. Õige pea tuiskasid nad üksteist taga ajades mööda tuba ringi. Lõpuks avastasid nad, et ka minu kaamelivillane matkatekk on päris mõnus koht mängimiseks. Siis aga leidis üks oravake pähklikoti. Kohe koukis ta kotist pähkli ja asus sealsamas padjal sööma. Varsti said ka teised asjast aru ja võtsid oma hakkajamast vennast eeskuju. Lõbus ja erakordne elamus on vaadelda kümnekonna sentimeetri kaugusel oma pea kohal asuvat oravaseltskonda asjalikult einestamas. Nii algas minu lähem sõprus noorte oravatega. Igal hommikul päikesetõusu paiku olid nad kohal mind äratamas. Aknast roniti kardinapuule ja sealt hüppega mulle voodisse. Mõnikord tekile, mõnikord mulle selga, mõnikord aga lausa pähe. Ainuke võimalus unepikendust saada oli võtta padja alt peotäis pähkleid või mõned käbid. Avatud peo ümber kogunes kohe oravaseltskond maiust nosima. Pikapeale harjusid noored oravad minuga nii ära, et ei kartnud enam üldse. Üsna tihti mängisime peidumängu. Mina peitsin pähkleid kõikvõimalikesse kohtadesse. Eriti meeldis neile revideerida minu taskuid. Pärast seda, kui pesamunake oli mitu korda otsinud pähklit minu kõrva tagant, peitsin tema jaoks mõned pähklid ka sinna. See meie mäng kestis seni, kuni oravapoisid suureks kasvasid ja täiskasvanud orava elu elama hakkasid. Viimasena lahkus toredaks koheva karvaga oravaks sirgunud pesamunake. Minule jäid mälestuseks mõned pildid.

REIN MARAN

OLE ISE TRIKIMEISTER

VÄIKE JÄÄMÄGI

Selle triki jaoks on sul lisaks külmkapist võetud jääkuubikule vaja klaas vett ja jupike paela või lõnga. Pane jääkuubik klaasi ujuma ja tee sõpradele ettepanek see paelajupi või lõngatüki abil klaasist välja tõsta. Muidugi ei tule ükski ülesandega toime. Nüüd astud sina ette. Aseta paela- või lõngaots jääle ja riputa sinna veidi soola. Oota veidike, siis võid kuubiku paela- või lõngapidi klaasist välja tõsta.

ILMA KÄEGA PUUDUTAMATA

Murra tuletikk või kuivast puukillust tikuke keskelt katki nii, et pooled jäävad servakest pidi ühendatuks. Aseta nüüd V kujuline tikk väikse avaga purgile või suure suuga pudelile. Paiguta sellele tikule sobivas suuruses münt. Nüüd on aeg sõpradelt küsida, kas keegi oskab ilma tikke ja münti puudutamata mündi klaasnõusse kukutada? Võid kindel olla, ei nad oska. Aga sina võid sellega toime tulla. Võta märg pesukäsn ja pigista sellest mõned tilgad vett tiku murdekohale. Tikk hakkab sirgeks tõmbuma ja raha kukub sinna kuhu soovisid.

SOOL JA PIPAR

Võta tükike joonistuspaperit. Kirjuta sellele SOOL, PIPAR, SOOL.

Murra paperit nii, et kolme võrdse suurusega ossa jääks igasse üks sõna. Kärista paper ettevaatlikult mööda murdejooni kolmeks ning pane tükid mütsi.

Palu sõbral pipar ja sool segi raputada ning müts nii lauale asetada, et paberitükid selle alla jäävad.

Nüüd võid sõbrale kinnitada, et suudad sõrmeotstega lugeda. Küsi, kumma sildi, soola või pipra väljavõtmist ta soovib ning tee siis seda.

Õige kaardi väljavalimine on lihtne. Piprakaardil on mõlemad ääred kergelt sakilised, soola kaardidel üks äär sile.

Joonistanud TIINA REINSALU

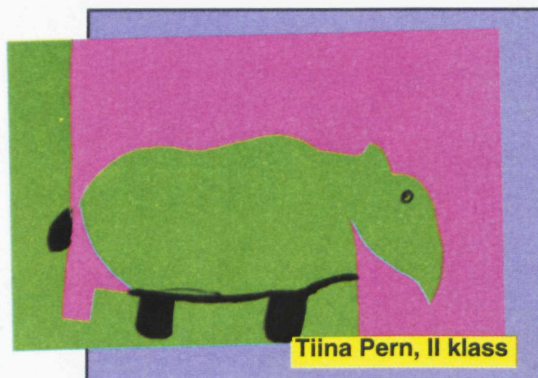
KOLLANE TÄHEKE

Kord leidis poiss ilusa väikese kollase tähe. Täheke oli väga pehme. Poiss murdis sealt väikesi tükikesi. Tillukesed tükid tõusid taevasse. Poiss voolis veel ümmarguse päikese ja ilusa kuu. Päike säras päeval. Kuu paistis öösel. Ja tähed särasid temaga kaasa.

Rauno Neuhaus, I kl

KAKS VAPRAT HIIRT

Joosu ja Kaarel on kaks hallikarvalist hiirekest. Ühel päeval mõnulesid nad urus ja näksisid juustu. Nad arutasid, mida ette võtta.

Tiina Pern, II klass

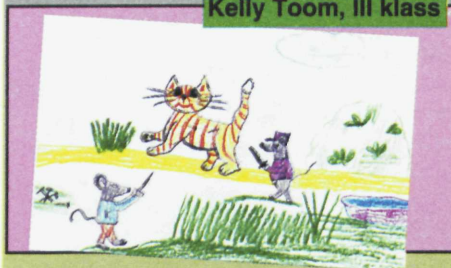
Järsku kostis õuest appihüüdeid. Hiired tormasid õue. Nad nägid, kuidas suur ja kole kass tahtis ühe pisikese hiireneiu nahka panna. Hiirepoisid haarasid maas vedelevad naelad relvadeks ja hakkasid nendega võitlema. Kass sai kõvasti haiget ja jooksis hirmuga minema. Hiired Joosu ja Kaarel olid uhked ja rõõmsad. Tänutäheks vapruste eest pakkus hiireneiu neile torti.

Kelly Toom, III kl

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

Seekord valis toimetus POSTIPAUNA leheküljele Harmi Põhikooli laste salme, jutukesi ja joonistusi. Harmi kool asub Harjumaa lõunapiiri lähedal. Seal õpib pisut üle saja lapse.

Kelly Toom, III klass

KEVAD KÄES

Kevad käes, kevad käes
lumi muudkui sulab.
Kevad käes, kevad käes
oja aina vulab.

Lõunatuul, lõunatuul
pehmetalt paitab põske.
Lõunatuul, lõunatuul
muld on metsas röske.

Kevadpäike, kevadpäike
rõõmsalt paistab taevas.
Kevadpäike, kevadpäike
saame lahti talvevaevast.

Kevad käes, kevad käes
kuldnokk juba siin.
Kevad käes, kevad käes
Talv nüüd ongi läinud siit.

Triin Kozlov, III kl

KURB JÕEHOBU

Oli kord üks jõehobu, kelle nimi oli Mats. Mats oli kurb sellepärast, et tal oli terava otsaga nina. Teised jõehobud narrisid teda. Nad kiusasid Matsi nii palju, et Mats läks ära loomaaeda elama. Seal sai Mats endale palju-palju sõpru.

Tiina Pern, II kl

UUS KODU

Järve ääres oli üks maja, kus elas vanaema. See maja oli väga vana ja varisemisohus. Varsti laguneski maja ära. Nüüd ei olnud vanaemal kuskil olla. Sealt läks mööda üks mees ja

tal hakkas vanaemast kahju. Mees ruttas koju ja tõi tööriistad ning ehitas vanaemale uue ilusa maja. Nüüd on vanaema rõõmus ja hell ning vaatab aknast välja.

Pille Põldaru, II kl

SIIL JA SIPELGAD

Elas kord üks siil, kellele meeldis kiusata sipelgaid. Ükskord tuli talle vastu sipelgakari. Siil hakkas sipelgaid kiusama. Sipelgad said vihaseks ja hakkasid siili taga ajama. Lõpuks väsis siil ära. Ta ütles sipelgatele, et saame hoopis sõpradeks. Kui nad pole tülli läinud, on nad sõbrad siinamaani.

Taavi Jürgenson, II kl

Edgar Kovalevski, II klass

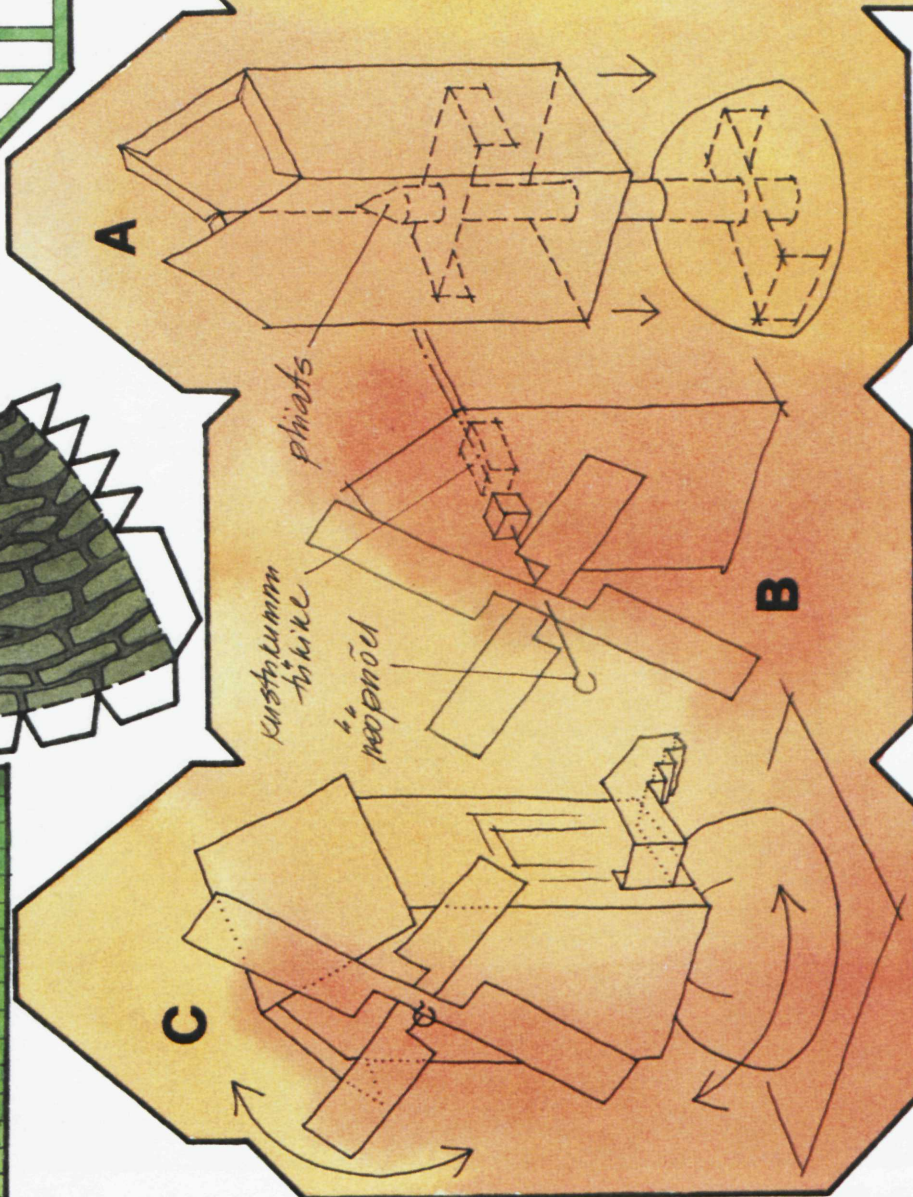
HUNT JA JÄNES

Oli ilus hommik. Päike piilus pilve tagant. Metsas kuuse all mängis jänes. Teisel pool kuusepuud hiilis hunt. Tal läks kõht tühjaks ja ta hakkas jäne taga ajama. Aga siis mõtles hunt ümber ja hakkas jänesega mängima.

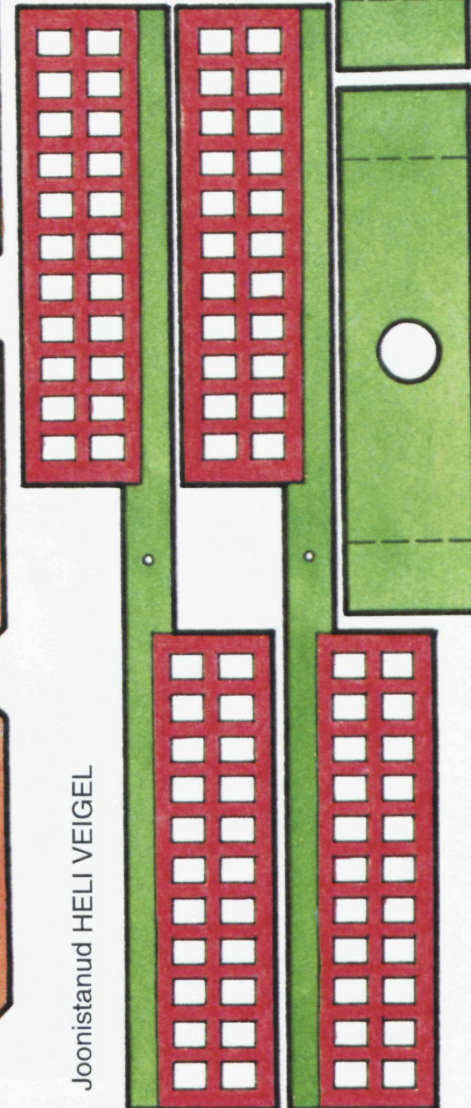
Edgar Kovalevski, II kl

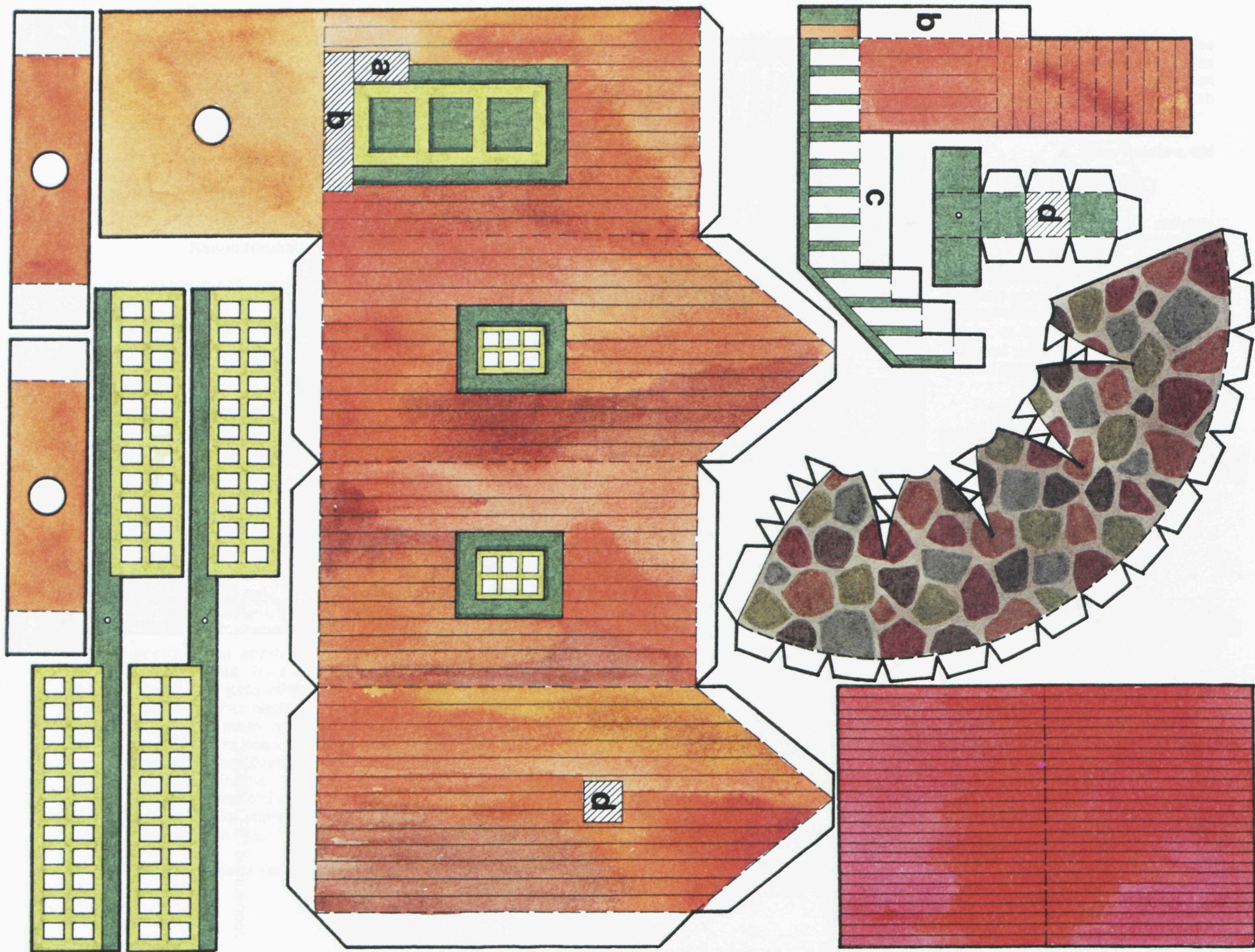
TUULIK Lõika tuuliku osad välja. Leia umbes 10 cm pikkune pliatsi-
jupp tuuliku kere püsti hoidmiseks, ligikaudu 10x10 cm suu-
rune papitükk aluseks ning nõõpnõel ja kustukummi tükike
tiiviku kinnitamiseks. Pliatsi tarvis lõika sisse ümarad avad.

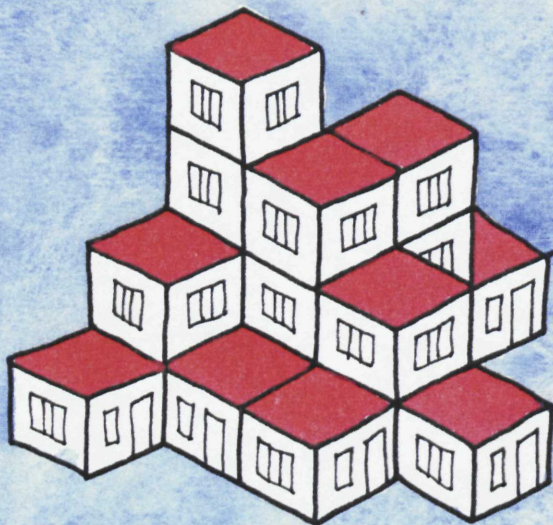
Liimi kere kokku ja kinnita üks tugiribadest umbes poole kõrguse peale sissepoole (joonis A). Esiseinale kinnita tiiviku tarvis kokkuliimitud kuubik (d) ja külje peale trepp (a - c). Liimi kokku ümar alus ja kinnita selle siseseintele samuti auguga tugiriba. Liimi alus papitükile, torka pliatsi sinna püsti ja asetage peale kereosa. Tiivikut liimi kõigepealt papile ja seejärel teineteise peale risti. Torka nõõpnõel nende keskkohast ja kuubist esiseinal läbi ning kinnita siis vastuseks kustukummi tüki kere seespoolselt (joonis B). Nüüd saad peale liimida katuse ja võid panna tuuliku pöörlema (joonis C).

Joonistanud HELI VEIGEL

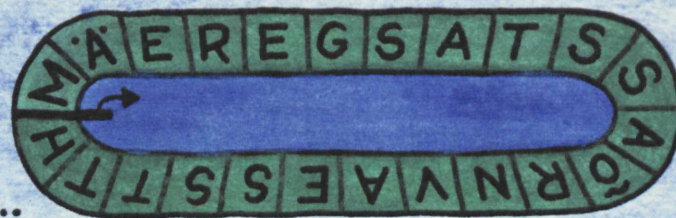

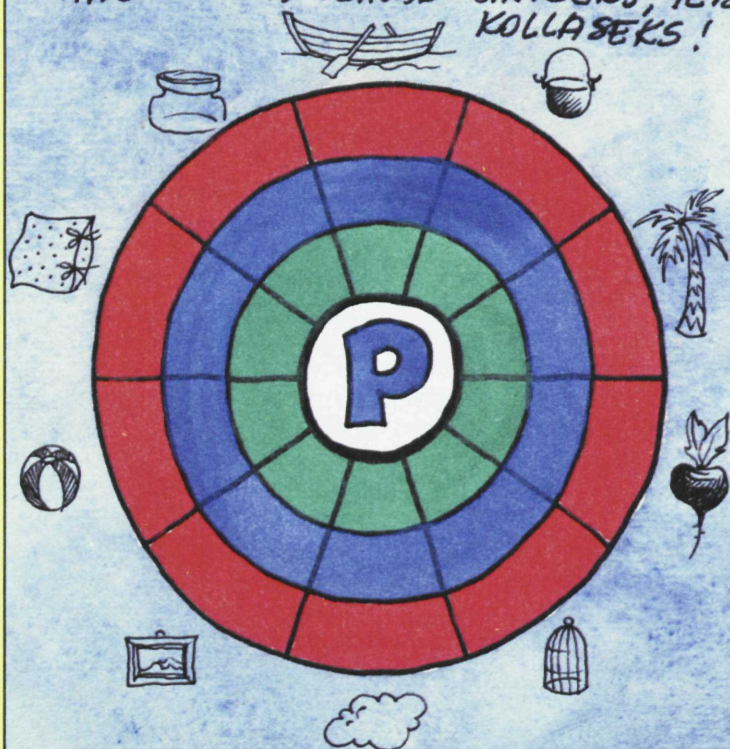

IGAL TUNNITUL OMA...

MILLISED 2 VANASÕNA
ON SIIN KIRJAS?
KUIDAS LÕPEB
ESIMENE
VANASÕNA?

16AS KUUBIS ON KORTER.
MITU KORTERIT ON MAZAS? VÄRVI
ÜHTE SUUNDA SEINAD SINISEKS, TEISE
KOLLASEKS!

ALUSTA SÕNADE KIRJUTAMIST KESKELT!

LOE LEEVIKESED KOKKU!
VÄRVI PUNASEKS!

PERIOODIKA AS
Lastekajakiri
TÄHEKE

Asutatud jaanuaris 1980
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt 67a
10134 Tallinn

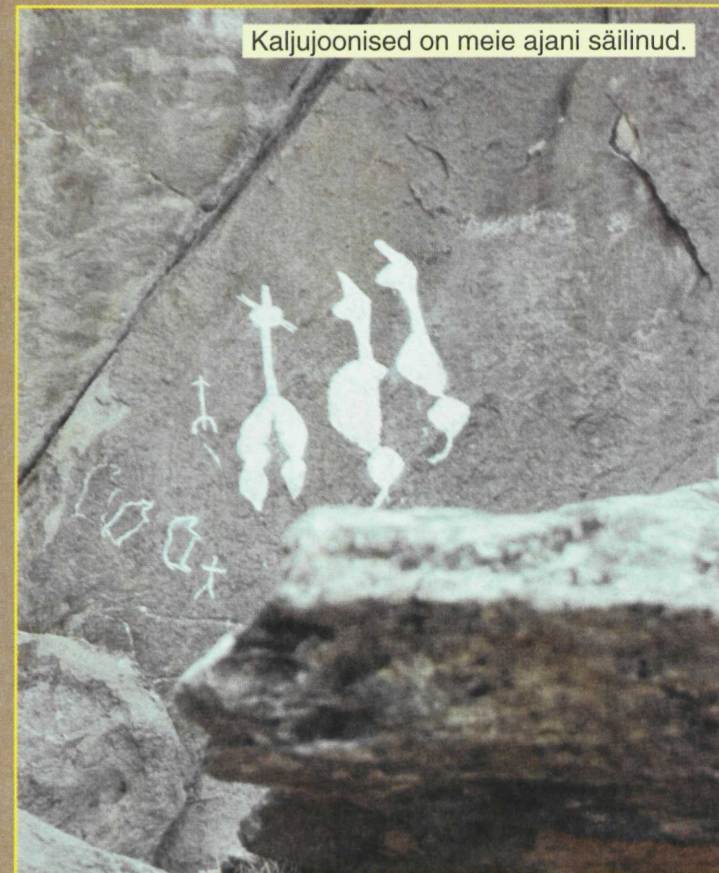
Peatoimetaja
ELJU SILD
tel 6 463 698
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel 6 463 697
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel 6 463 697

Printall
Tatari 64
10134 Tallinn

ESIKAANE
JOONISTAS
EVERI
VÄHI

TUHANDETE AASTATE TAGANT

Kaljujoonised on meie ajani säilinud.

Samir oli poiss, kes elas nii ammusel ajal (7500 aastat tagasi), et seda on raske ette kujutada. Samir elas koos oma õe Samiraga, ema, isa, tädi ja onu ning nende lastega ühes Kitsikdaši mäe koopas Kaspia mere ääres. Õieti öeldes polnud see koobas. Lubjakivist mäe küljest olid lahti murdunud tohutu suured kiviplokid ning moodustanud kuhjase, mille sees oli koobast meenutav

tühimik. Selliseid paiku oli ka naabruses olevatel mägedel. Ja kõikides elasid inimesed. Samirile meeldis väga joonistada. Ta kraapis oma pildid kaljude ja kivide sisse. Samir kujutas igapäevast eluolu – inimesi, jahistseene koerte ja vibudega, sigu, tarvaid, kodustatud veiseid. Enne Samiri oli kiviseintele joonistanud Samiri vanavanavanavanavanavanaisa.

Kitsikdaši mägi, kus asus Samiri kodukoobas.

Tema oli joonistanud ainult inimesi. Mõni kujutis oli poolteist meetrit kõrge ning kogu kujutise pind oli reljeefne, see tähendab, kivilisse süvendatud. Meestel olid käes kirved ja seljas vibud, naised olid kujutatud suurte rindade, peenikese keskkoha, laiade puusade ning jämedate jalgadega. Käsi polnud. Samir oleks väga tahtnud teada, miks naistel polnud käsi, aga vanavanavanavanavanavanaisa oli surnud ning ei ema ega isa osanud Samiri küsimusele vastata. Samir ei viitsinud oma kujutisi tervenisti kivilisse süvendada ning tegi pildid ainult kontuurjoontega. Et pildid ilusamad oleksid, värvis Samir need ookritükikestega kollaseks.

Varsti õpid sa ajalootunnis, et aega, mil Samir oma pildid tegi, nimetatakse **neoliitiku** miks.

ANDRI IVINI tekst ja fotod